

XII.

Forslag til Lov

om

Snefastning.

(Fremsat i Landstinget den 8de Oktober 1889 af Indenrigsminister Ingerslev.)

§ 1.

Det paahviler enhver Kjøbstad- og Sognekommune at sørge for Snefastningen paa de indenfor Kommunens Grændser beliggende offentlige Veie.

Fritagelse for denne Forpligtelse kan dog for enkelte Biveies Vedkommende, hvis Omstændighederne maatte tale derfor, tilstaaes af Amtsraadet — for Kjøbstædernes Vedkommende af Amtet. Saadan Fritagelse kan kun meddeles for 1 Aar ad Gangen, og skal Kommunalbestyrelsen mindst 3 Uger forinden Sagen forelægges Amtsraadet (Amtet) lade udgaa Bekjendtgjørelse om, at paagjældende Veie agtes undtagne fra Snefastning. Det bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis Beslutning i saa Henseende dog kan indankes for Amtsraadet (Amtet), om der ved Kommunens Foranstaltning skal foretages Snefastning paa Gangstier i samme og i bekræftende Fald paa hvilke.

Amtsraadet kan tilstaa en Sognekommune, som paa Grund af den uforholdsmæssig store Udstrækning af de gennem samme løbende Landeveie maatte findes overbebyrdet ved den den paahvilende Snefastning, et Tilskud af Amtsrepartitionssonden.

§ 2.

Den Sogneraadene efter Forordningen af 27de Mai 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 — jfr. Lovene af 21de Juni 1867 § 9 og 6te Juli f. A. § 17 — tilkommende Ret til af Husmænd og Sinderster at forlange visse Arbeidsdage præsterede til Kommunen ophæves fra den 1ste December 1890 at regne.

§ 3.

For Sognekommunernes Vedkommende kan det af Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen med Amtsraadets Samtykke bestemmes, at den Kommunen paahvilende Snefastning i det Hele eller tilbøielig skal udføres for Kommunens Regning efter Licitation, ved Afford underhaanden eller ved leiede Følk. Ellers bliver Naturalarbejde at anvende saaledes, at der i saa Henseende forholdes efter nedenangførte i §§ 4—14 indeholdte Regler.